

РЕШЕНИЕ

№ 20560

гр. София, 15.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2779** по описа за **2025** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. К. К. от [населено място], депозирана чрез пълномощника му адв. П.-М. М. Б. от АК В. срещу Решение №560/12.02.2025 г., постановено по НАХ дело №17578/2024 г. на СРС, НО, 14-ти състав, с което е потвърдено обжалваното Наказателно постановление №24-4332-009458/07.05.2024 г. на Началник група, отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Със същото на касатора на основание чл.183, ал.2, т.11 от ЗДвП за нарушение на чл.40, ал.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20 лева, на осн. чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП за нарушение на чл.123, ал.1, т.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 лева и „Лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 1 месец.

В жалбата се твърди, че съдебния акт е незаконосъобразен, постановен при грубо нарушение на процесуалните правила, което нарушение е довело до лишаване на жалбоподателя от участие в производството и при нарушение на материалния закон. Излагат се подробни съображения, че районният съд е допуснал множество нарушения на процесуалните правила, като не е отложил делото, при подадена молба от процесуалния представител, допуснал е съдебно-техническа експертиза без да уведоми страната и не се е произнесъл по направените доказателствени искания на касатора в първото съдебно заседание. На следващо място, освен че решението е постановено при грубо и съществено нарушение на правото на защита, се твърди и че е необосновано и

поставено при пълна липса на мотиви. Посочено е в касационната жалба, че още в жалбата подаден пред СРС е оспорено наличието на умисъл в жалбоподателя. По отношение на тези факти се релевират доводи, че съдът не е изложил мотиви. Не на последно място се посочва, че мотивите относно вида и размера на разноските не отговарят да са свързани с това дело. По тези съображения се иска отмяна на обжалваното решение и връщане на делото на друг състав за разглеждане.

Ответникът по касационната жалба Началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, в представени писмени бележки излага становище за правилност на решението и моли същото да бъде потвърдено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна.

Административен съд - София-град, I касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление № 24-4332-009458/7.5.2024 г., издадено от началник група към ОПП - СДВР, с което на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 ЗДвП е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 20,00 /двадесет/ лева за нарушение на чл. 40, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 100,00 /сто/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3 от ЗДвП на Д. К.. Наказанието е наложено за това, че на 01.03.2024 г. около 14:00 часа жалбоподателят управлявал личния си лек автомобил, марка "Ф.", модел Ф." с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], ж.к. Студентски град по [улица] като при неподсигурена маневра движение на заден ход е реализирал ПТП в престоиващ лек автомобил, марка „Т.“, модел „Ц ХР“, рег. [рег.номер на МПС] с водач св. М. Г.. Били са нанесени щети по лекия автомобил, марка „Т.". Без да изчака идването на контролните органи, въззивникът напуснал мястото на ПТП.

Горната фактическа обстановка съдът е приел за установена въз основа на събраните по делото доказателства – гласни: показанията на св. А. С. и св. М. Г., както и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Първоинстанционния съд е приел изготвеното заключение по назначената съдебно-техническа експертиза за обективно и пълно, поради което и се е позовал на нея в съдебното си решение.

Въззивният съд е разгледал законосъобразността на обжалваното пред него НП, като е приел, че в хода на АНП не са допуснати процесуални нарушения. АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентни органи. Спазена е предвидената от закона писмена форма, като и двата процесуални документа съдържат всички реквизити, посочени съответно в разпоредбите на чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. Спазени са и сроковете, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3

ЗАНН. Налице е редовна процедура по връчването на АУАН и НП на жалбоподателя. СРС е разгледал извършеното нарушение и е приел за доказано извършването му от жалбоподателя.

Касационната инстанция следва да възприеме изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка, но само когато не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство.

Въззивният съд счита, че са допуснати процесуални нарушения при водене на процеса от първоинстанционния съд, поради следното:

Съдебното производство е протекло в две открити съдебни заседания. Още преди първото с.з., адв. Б. е изпратил молба /вх. №8890/10.01.2025 г./ за отлагане или изчакване, като е включил всички свои служебни ангажименти (в т.ч. и ангажимент на 05.02.2025 г.). Независимо от молбата, процесуалния представител е успял да се яви на проведеното съдебно заседание на 13.01.2025 г. В процесното първо заседание са разпитани свидетели, в т.ч. е представена и флаш памет с видеозапис. Още в жалбата е направено искане за допускане на гласни доказателства, като съдът е постановил, че ще се произнесе в следващото съдебно заседание. Делото е насрочено за 05.02.2025 г., като отново извън горната молба е заявено от адв. Б., че има друга заседание на процесната дата. Независимо от това делото е отсрочено за 05.02.2025 г., дата на която е безспорно установено от представените доказателства от процесуалния представител, че същият е ангажиран.

До следващото съдебно заседание са изпратени 2 молби за отлагане – от 14.01.2025 г. и от 03.02.2025 г. /лист47 от първоинстанционното производство/, с които молби се моли да не се дава ход на делото, поради ангажираността на процесуалния представител на Д. К.. Независимо от тези молби, делото е разгледано в отсъствието на страната.

Междувременно на 16.01.2025 г., съдът в закрито съдебно заседание назначава СТЕ, без да уведоми страните. Експертизата е изготвена от вещо лице и същата е приета в съдебното заседание на 05.02.2025 г. в отсъствие и на двете страни. Не е дадена възможност страните да формулират въпроси и задачи за изследването. Защитата не е могла да формулира въпроси към вещото лице, дори и писмено.

На следващо място по искането на жалбоподателя за свидетели, в процесното второ съдебно заседания няма никакво произнасяне.

Разкриването на обективната истина е основен принцип на административнонаказателния процес и съдът е длъжен да положи всички процесуални способности за установяване на относимите факти, арт. чл. 13, вр. чл. 107, ал. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс. Неизпълнението на това задължение представлява съществено процесуално нарушение по чл. 348, ал. 1, т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс от вида на абсолютните такива, за които касационната инстанция следи служебно.

По изложените съображения, оспореното решение се отменя и делото се връща за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл.2 и чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, I-ви касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №560/12.02.2025 г., постановено по НАХ дело №17578/2024 г. на СРС, НО, 14-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.